

„Tiszta a szó, ha tiszta a szándék“

❖ INGYENES KIADVÁNY ❖

„Minden ki nem mondott igazság méreggé válik“

❖ INGYENES KIADVÁNY ❖

TARTALOM

- Ülj le, kettes!
- Egyedül nem megy!
- Freudi elszólás, zárójelekkel
- Beszámoló a Magyar Földmentő Mozgalom alakuló üléséről
- Válsághelyzet
- A Közvagyon Rész tulajdonosai PJT felhívása.
- A Markhot Ferenc Kórház tovább él!
- Ügynök és/vagy ombudsman!?

Áldott Karácsonyt!

Advent van és várakozás. Az ünnep közeledtével nem csak gyertyákat gyújtunk, elmélkedünk is. Madách Imrét olvasva megvilágosodhat az is, aki még nem hiszi a Teremtőt. A hideg tudás és a dőre tagadás ömlik a televíziók adásaiból, de még a hétköznapi hangulatának szörnyűségei is ezt erősítik, ha nem tartunk időnként „vasárnapokat” – ráhangolódva a lélek belső rezgéseire. Csak így és csak ezzel tudunk védekezni a világ borzalmi ellen. Ez a feltöltődés az, amire feltétlenül szükségünk van a szellemi energiák visszapótlására, visszaszerzésére, mert „élesztő, mely forrásba hoz”. Ellenben a gonosz közvetlen hatása alá kerül a test, eltompul a tudat, és elbizonytalanodik a lélek. Sokszor a kényszerű böjt is erősítheti a lelket, s a szörnyű körülmények is próbatétellel válhatnak, ha elmélkedünk és megtartjuk hitünket, Istenünket.

Ha megnyitjuk a kapukat, képesek leszünk a szenvedést, magányt leküzdeni. Megváltozni, s megváltoztatni a szürkeséget – átlépni e mai kocsmán és adni, adni, adni.

A magányos otthonvárakozónak nincs meg az élménye – sem adventkor, sem máskor – amit a misére járó, vagy csoportban elmélkedő kaphat a közösségetől. A szkíta lényeglátás örökségét, az elmélyült gondolkodást, a béke *veled* készítségét, szükséges magunkévá tennünk a fényre és Jézus születésére várás közepette. Ám ehhez nagyon is kell a csönd, a megtisztulás, és

kell a közösség ereje is. A magyarság számára különösen fontos mindez, mert ma már nem lehet csak a szokásos módon mérleget készíteni, a megújódásra az eddig megszokott módon készülni.

Jézus akkor született, amikor a legnagyobb volt a sötétség, – hasonlóan mi akkor születünk újjá, amikor legsötétebb van körülöttünk. Ne higgyük, hogy nem lehet ennél sötétebb, de higgyük a változást, a megújódást.

A saját lelkünk megtisztulásán túl nyitva hagyt kérdéseinken elgondolkodnunk kell, viszont egyedül Isten segítségét várunk – ma már – nem elegendő, sőt egyenesen bűn.

Az öröm – amiben részünk lehet – nem csak újjászületésé, mert az Istenélményt igazán akkor lelhetjük meg, ha valóban elmélyülünk a karácsonyi csodában. Bízunk és hinnünk kell, hogy beteljesüljön – a szép és nemesnek új csírája – mert ez is csak rajtunk áll.

Ha valóban megértjük a karácsony misztériumát és Jézus szándékait éppúgy, mint az Úr szavait a Tragédiában, amely a mai viszonyokra pontosan úgy illik, mint Madách korára – akkor bízhatunk a jövőben:

„Te, Lucifer. . . . Szüntelen látva, hogy mit rontni vágyol, Szép és nemesnek új csírája lesz.”

Ha mi is ezt kiáltjuk – egységesülve – a mai gonosz arcába, akkor a pokol kapui sem vehetnek erőt rajtunk, de a szeretet lelkületű magyar élet visszatér a régi kerékvágásba.

S jöhet végre – egy valóban új – esztendő!

– dr. Bene Gábor

Karácsony készül, emberek...
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek.
Legyetek újra gyermekek,
hogy emberek lehessetek...

(Wass Albert)

Mindenik embernek
a lelkében dal van
és a saját lelkét
hallja minden dalban.
és akinek szép
a lelkében az ének
az hallja mások
énekét is szépnek

(Babits Mihály)

JÖJJ EL FÉNY!

Oly sok sóhajlás
Szent imádás
Lelkünkben sóvárgás
A tiszta fény után

Istenünk segíts
Népünk Téged hív
Sötétségben élvén
Vágyjuk már a Fényt

Óh, jöjj el Égi Fény!
Adj nekünk reményt
Fény országa lesz hazánk
Magyar honra béke száll

Föld az éggel egybekel
Áldj meg Isten bennünket
Jöjj el Égi Fény
Óh, jöjj el Égi Fény!

HISZ A FÉNYBEN
JÉZUS SZÍVE ÉG!!!

– dr. Vida Margit

KARÁCSONYI ÁHÍTAT

Kanalas Éva – Csíksomlyó Mária Énekek
című CD lemezének a bemutatója.

2008. december 19-én pénteken, 19 órakor

Magyarok Háza – Csontváry terem
Budapest, V. Semmelweis utca 1-3.

**Honalapító Árpádházi zászlóinkkal minden nap tüntetünk
a Vértanuk terén 19-21 óra között!**

Ülj le, kettes!

(Magyar Gárda elleni per)

Kedd este, Pataki Árpád egyik csontváza dőlt ki a szekrényből? Miközben szégyentelen karhatalmisták vigyázták a kihalt Markó utcát, ezzel együtt az elnyomó rendszert, – odabent a tárgyalóteremben véget nem érő szörfolyam hallgatásába burkolózott a nyomás alatt álló(?) bíró.

Itélethozatal után, szóbeli indoklásában kiemelte a tatárszentgyörgyi rendezvényt, amely jogszabálysértő volt, mert az ott elhangzott beszédek a „cigánybűnözést” állították a középpontba és ezzel sértették a cigány kisebbség méltóságát.

A közjogi méltóságok és a parlamenti pártok egybehangozóan ítélték el a tavaly decembri felvonulást – emlékeztetett a bíró.

Hát, ez az!

Sólyom zászlóshajó vélhető egyetértésével Gyurcsány kormányfő utasította Draskovics igazságügy minisztert, amaz Kovács főügyészt, végül a sorpofont a fent említett bíró úr kapta – vele együtt az előre megírt ítéletet is!

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül a tényt, hogy a Gyurcsány-Veres illuzionisták elleni pert is ugyanó tárgyalja, amelynek következő napja (több hónap elteltével) még ki sincs tűzve. Az említett két diszpédány állandó fenyegetettségben tart néhány, úgy tízmillió polgárt, és félelemkeltő módon nyilatkoznak, és cselekszenek nap, mint nap – amely (a bíró szavaival élve) alkalmas lehet a jogaink megsértésére. Mégis, milyen jövedelmek elviselnünk a hazug, nemzetáruló államvezetést?

Persze ez Draskovics számára érdektelen, hiszen saját fészkebe szél ellen nem fog... és Pataki, aki Tatárszentgyörgyöt emlegeti, mint legfőbb indokot?

Jó napot kívánok bíró úr, nem tetszik tájékozódva lenni a napi híreket illetően?

– Azt is mondhatnám, hogy a németek eközben elvesztették a világháborút(!)

A pesti aszfalton fürdő verebek a jászteleki kisebbségekről csiripelnek, akik már szinte könyörögnek (sic!) a Magyar Gárda után, – tennének már rendet a környéken!

Mert ugye: van nekünk rendőrünk, rendőrünk, rendőrünk, de nincs nekünk igazságunk, igazságunk, igazságunk.

Miért?

Az ellenség, amelynek képe nehezen megrajzolható – nem magyar orientáltságú őrző-védővel megfelelő szorításban – még inkább rezervátumban akar tartani az igen gazdag, és vékony felső rétegen kívül mindenkit, – meglehet még őket is.

Ennek egyik megoldását tapasztalhattuk meg a hét eleji napokban Budapesten, a Fővárosi Bíróságon.

(Arthur)

Az alábbiakban három, közvetlenül az ítélethirdetést követően megfogalmazott véleményt idézünk:

„(...) Ami külön megdöbbentett, hogy miközben a bíró röviden ismertette a mondanóját, egyetlen egy jogszabályi hivatkozásra sem emlékszem, pusztán kinyilatkoztatásokra. Az amúgy is rozoga lábakon álló magyar demokráciába rombolt bele a bíróság. Ennek távlatos következményeit neki, illetve a per megrendelőinek kell viselniük. A Gárda a mai nappal még inkább a magyar nemzet ügyének szimbólumává vált.

Egyedül nem megy!

A kunszentmiklósi sportcsarnokba zsúfolódott másfélezer ember nem sporteseményre gyülekezett. A lehető legnagyobb nemzet tömegbázis kiépítésének szándékával elindult szerveződés célul tűzte ki az egységes, és összehangolt társadalmi fellépést, amire már nagyon régen várunk, s amelyet tiszta szívvel tudunk támogatni, hiszen a megosztás erőit csak így leszünk képesek visszaszorítani és legyőzni. A magyar társadalom atomizációját már a XX. század elején előidéző politikai és gazdasági bűnszövetkezet, most először találkozunk katonás, de a pártokrácia fertőzésétől mentes szerveződéssel, amely nem nyilvánítja magát civilszervezetnek, noha valójában az.

Meggyőződésem, hogy ahogy eddig minden támadás a Gárda javára vált, úgy ez is arra fog.

Üzenem minden gárdistának és velünk egyetértő, tiszta magyar embereknek, hogy levágták a kisujjunkat, de ezzel megszázasztorozták a szívünk erejét.

Hálát adok a Jóistennek, hogy egy ilyen nagyszerű közösséghez tartozom.”

(Vona Gábor)

„(...) Az a tény, hogy egy bírósági ítélet pártok, valamint nem kizárólag az igazságszolgáltatás hatalmi ágához tartozó közszereplők véleményét használja fel egy bírósági ítélet megalapozásaként, igazolja azt a sejtésünket, hogy a polgári per Fővárosi Főügyészség által történt megindítása valamint a Fővárosi Bíróság által meghozott ítélet politikai nyomásra született.

Vizsgolt megelégedéssel töltött el minket az ítélet indoklásának az a része, mely kimondja, hogy e döntésnek a Magyar Gárda Mozgalomra nézve semmilyen kihatása nincs, így Mozgalmunk tevékenységét továbbra is az eddigieknek megfelelően folytatja!”

Szebb jövőt!

(Magyar Gárda Mozgalom Országos Sajtóiroda)

„(...) Soha nem tapasztaltam olyan (Magyar Gárda) nagygyűlést, amely sértette volna valaki jogait, emberi méltóságát, szabadságát, etnikai, vagy vallási különbözőségét. Sajnos a bíróság nem adott helyt a kérésemnek, amelyben bizonyítani kívántam, hogy nem a gárda tevékenységét, a jogállamiságot maximálisan figyelembe vevő és működési alapszabályát ennek tekintetében meghatározó gyakorlatot kell támaszítani, hanem a kvázi közhatalmi feladatokat is betöltő, idegen kézben levő, látszólag őrző-védő megbízásokat ellátó kft-eket kell vizsgálni, amelyek tevékenysége tömegesen félemlítik meg az állampolgárokat!

Felhívtam a bíróság figyelmét arra is, hogy a rendszerváltás után minden kormányzati ciklusban a politikai pártok (vezetőik) megkísérelték létrehozni a maguk gárdáit, amelyek eleve nem sikerülhettek az önkéntesség, a magas erkölcsiség és a hazaszeretet hiánya miatt.

Hozzátettem, hogy a tragikus trianoni döntés utáni sajátos helyzet miatt az utódállamok már létrehozták a Magyar Gárdához hasonló szervezetüket egyetlen közös cél, a magyarság ellen! Felhívtam a figyelmet a cigány szervezetek korrupció mióvá, illetve a zsidó közképviselői szervezetben ma is szerepet vállaló olyan személyekre, akik a korábbi állampárti diktatúrában munkásorként, tartóztisztaként szolgáltak.

Az antiszemita kártyának a zsidó közképviselői szerv(ek) részéről történő előhúzása és rendszeres kijáratása – álláspontom szerint – nem csak az ezzel megvádoltakat, hanem azok emlékét is mélységesen sértik, akik százezrével, ártatlanul hamuvá lettek!

A Magyar Gárda Kulturális és Hagományörző Egyesület ellen indított pert nem jogi kategóriának, hanem koncepciók politikai perként értékelem.”

(Reimer Péter, a Magyar Gárda pártoló tagja)

A köszöntő gondolatait Bódi Szabolcstól – Kunszentmiklósi polgármestertől – hallottuk, majd a rendezvény megnyitóját a Kurultáj főszervezője Vukics Ferenc mondta el, s tőle vettem kölcsön az írásom címét is, mert ennél találóbbat nem is lelhettem volna.

Nagyon örültem a **felvilágosítók** 820 önkéntesének, még inkább a 259 **önszervező** csoportnak, hiszen ez volt a *Kossuth téren* felemlített **két jövőpillér: az önszerveződés és a politikai felvilágosítás**. Ez a fiatalok szervezte csapat lehet majd az erő, amelyet a főszervező úgy jellemzett: *dolgozni, és nem a beszélni akarók tömegei, akik majd „kérni” is mernek!*

A katonás szervező erő tehát megkezdte célzott toborzó munkáját és mireánk – elméleti emberekre – már kisebb a szükség, nem nekünk kell elvégezni a fiatalokra szabott feladatokat. A bemutatott Öreg Bölcsék Tanácsában az 56-os Nagy-Budapesti Munkástanács elnökét, az MVSZ tiszteletbeli elnökét – Rácz Sándort is köszönthettük. Lassan helyre áll a rend, s helyreáll a jogfolytonosság az üdvtörténeti jelentőségű magyar forradalom esetében is. Éppen itt az ideje, hogy ne a gyilkosok hivatkozzanak 1956 nemes eszméire.

(folytatjuk a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

Az előadók sorában elsőként Molnár Ervint hallgathattuk, aki országértékelő beszámolójában kifejtette: minden magyar családot megrövidítettek már az erőszakosan eltulzott államosítás idején is (hozzávetőlegesen 13 millió forinttal) a Kádár korban, de a „rendszerváltás utáni privatizáció” korában ez megismétlődött. Mindez azt jelenti, hogy a XX. század második felének a háromszorosan is vesztes csoportjába, egyedül a magyarság tartozik. *Azzal miért nem foglalkozik a lakásajtó, hogy valójában ki hozta létre az adósságot?* – tette fel a kérdést. Elemezte, hogy valójában nem történt rendszerváltás és beszélt az adósság csapda következményeiről, továbbá a multi cégek által, a hazánkól kivitt 200 milliárd dollárnyi nyereségről. Ha Lengyelországnak, Bulgáriának, stb. elengedték az adósságot, akkor a miénk miért duplázódik 5 évente, úgy hogy közben fizettünk is?! – jegyezte meg, s leszögezte: **Most adósságrendezésre van szükség!**

Vukics Ferenc hozzáfűzte: *„eddig 3 magánbáz árát adtuk oda a rablóknak és most az a céljuk, hogy a lakásunk-földünk is elvegyék, hogy azt vissza kelljen bérelnünk tőlük! Ilyen állapotok csak megszállt országban vannak, ezt támasztja alá az is, hogy Európában mi dolgozunk a legtöbbet, és mi fizetjük a legtöbb adót.”*

Tóth Zoltán József alkotmányjogi előadásában a jelenlegi állam féllegitim mivoltát ecsetelte és szembeállította az 1949 évi XX-as törvény(t) (törvénytlenességét) a történelmi alkotmány óriási jelentőségével és a hagyományos magyar közjogi gondolkodás szokásjogi elemeivel. Elemezte, hogy a magánhatalmi struktúra mindig oligarchiához (diktatúrához) vezet, de a mi valódi magyar alkotmányosságunk ezt kizárná, sőt az idővel való üzérkedés (kamat) lehetőségét is egyedül Magyarország tudta egykoron megállítani és éppen a Szentkorona személyiségére épülő jogrend segít-

ségével. Ez az egyetlen közjogi rendszer, amely megtartja a harmóniát, s amelynek jelképe – a Szentkorona – egyúttal krisztusi szimbólum is. Mi magyarok ez ideig áldozatot hoztunk a szenvedésünkkel, amelynek az értelme az, hogy a világ felismerje: *a szeretetre és az áldozatra épül minden, s így a nemzetünk feltámadása be fog bekövetkezni.*

Vukics Ferenc szerint az egzisztenciális megfélemlített magyarok félnek, de van módszer ellene. Mindig a jövőre kell gondolnunk, a gyermekeinkre és unokáinkra, hogy nekik jobb legyen. Hivatkozott az Összefogás a Fennmaradásért Mozgalom vezetőjére Siklaky Istvánra, aki már évekkkel ezelőtt kijelentette: **„A fordulat kormányára van szükség!”** Ránk vár az a feladat, hogy felállítsuk azt a szakértő csapatot, amely a legszélesebb társadalmi ellenállás támogatásával, megvalósítja az ő álmait.

Történelmi alkotmányt, jogfolytonos államot, önálló pénzügyi, oktatási és gazdasági döntéseket, valamint testben, szellemben, lélekben és lélekszámban is gyarapodó magyarságot akarunk – mondta a főszervező.

Az Öreg Bölcsök Tanácsa és a szervezőbizottság :

Andrásfalvy Bertalan, Bogár László, Pap Gábor, Papp Lajos, Makovecz Imre, Rác Sándor, Molnár V. József, Molnár Ervin, Hargitay András, Szántai Lajos, Géczy Gábor, Rózsa Péter, Lesi Árpád, Benis Miklós, Herpai Sándor, Vukics Ferenc.

A nemzet hosszú távú fennmaradása érdekében – határozott programmal és cselekvési tervvel – fellépő széles társadalmi összefogásra épülő kezdeményezés a továbbiakban, várhatóan Magyarok Szövetsége néven kíván működni.

– BG

M
N
B

2
0
0
6

Freudi elszólás, zárójelekkel

„Alkotmányunk” egyik kidolgozója a minap megmérgeződött. Történt, hogy a „kisebbségi” kormányt (*mi az, hogy kisebbségi, ezt hogyan értsük?*) alkotó legnagyobb (*képviselők számában igen, de minőségben nem*) és egyben egyetlen (*tényleg egyetlen?*) kormánypárt (mert valakinek el kell vinni a balhét, no meg a pénzt is, bár ebben egyes ellenzéki pártocskák is segítenek) megtorpedózta az ő, az államelnök főbíró-jelöltjét. Súlyom László ekkor azt találta kimondani, ami a szívében fejtűt: – felháborító, hogy a Magyar Szocialista Munká – . Azután folytatva: – a Magyar Szocialista Párt ...– (*satöbbi, mert tovább már nem érdekes*). A kijelentés tehát elhangzott és a TV-adók, rádiós hírek jóvoltából minden érdeklődő tudomást szerezhetett arról, hogy freudi tudatalattijában: **ő is tisztában van azzal, hogy NEM TÖRTÉNT RENDSZERVÁLTÁS!!! Hiszen ugyanaz a párt van hatalmon, s tagjai ugyanúgy megakadályoznak minden kezdeményezést, ha nekik valami nem tetszik – ahogyan '89 előtt is tették!** Akkor pedig mi-nek az egész cirkusz? Mégis, milyen alkotmány (*tákolmány*) nevében működik (*nagy nem*) akkor az elnök a Sándor Palotában?

Bár jóindulattal nézzük (*bíszem már mást nem tebetünk*), ahogy igyekszik legalább a határon túra szakadt magyar nemzettársaink felszámolását akadályozni, de sajnos, világosan látszik, hogy ez a fáradozása is kudarcra ítéltetett. Ráadásul, pótcselekvés. Csak egy erős Magyarország elnöke tudta volna elérni, hogy szomszédai legalább a párizsi békediktátum (számukra természetesen szerződés) és az Európai Unió alaptörvénye erejéig tiszteletben tartásuk a kisebbségi jogokat. Ma a magyar állam már nem létezik. Megszűnésének kelte 2006. október 24., amikor az utolsó lehetősége lett volna Súlyom László (Á)Elnök úrnak, hogy feloszlata az országgyűlést, új választásokat írasson ki. Mondhatta, hogy sajnos, erre az alkotmány lehetőséget nem adott. Ebben, (1) tudjuk, hogy nincs igaza, (2) ő az egyik megalkotója ennek az alkotmánynak csúfolt tákolmánynak, tehát felelőssége óriási!

Valójában persze, az erőviszonyok sem kedveztek ennek a lépésnek. Bár az elnök a fegyveres erők feje, és elvileg a Parlamentet feloszlato határozatának a fegyveres erők támogatásával végső esetben érvényt szerezhetett volna, de vajon, volt-e, van-e nemzetéhez hű fegyveres erő Magyarországon?

Nincs, vagyis elenyésző méretű, hiszen felszámolták, helyettük ilyen-olyan, a hatalom tenyeréből etetett őrző-védő alakulások védik a parlament hatalomban levő és ellenzéki pártjait, no, meg az államelnököt is. Ahogyan a honvédségi laktanyákat és fegyvertárakat sem katonáink őrzik, hanem őrző-védő kft-k, megelőzendő bármilyen „rendbontást”. Hogyan is hangzott Antall József miniszterelnök emlékezetes mondata a rendszerelváltozás delelőjén?

„Tetszetek volna forradalmat csinálni!” Hát nem tetszettünk, és most ugyancsak slamasztikában ülünk. De nyakig. A sült hal-ként hallgató, ribilliótól megriadt és agyimosott „csendes többség” talán fel sem figyelt volna Súlyom László segélykiáltására. (*Ha elhangzott volna. De nem hangzott el semmi.*) A valódi ellenzék viszont – támogatásával – képes lett volna összefogni egy valódi elnökkel. De ma már minden csak álca.

Ezután pedig simán levonható a következtetés: ha sem nemzeti hadsereg, sem nemzeti rendfenntartó csapategység nincs, már állam sincs (csak adóhivatal). Sem az egyént, sem a kisebbségi közösségeket, sem a nemzeti érdekeket nem védi semmi. A nemzeti akarat – ha lenne is – ilyen körülmények között képtelen lenne kiérősíteni szomszédainkól az általuk kidolgozott „békeszerződések” betartását.

Azért még valami talán maradt. Még mindig nem kevés, ami menthető. A föld, a víz, a levegőnk. Ezek sorsa eldönti a mi személyes sorsunkat is; megtartásuk csakis a Nemzet lelkierejétől függ. A minap megalakult Magyarok Szövetsége ezt kívánja felbreszteni Csipkerózsika-álmából, és a Nemzet tartalékerejét a magyar Vidék beindításával mozgósítani. Így az erők – remélem – újraéled!

– Miklós

Áldott Karácsonyt és Boldog Új Évet kíván minden kedves olvasónknak a Magyar Nemzeti Bizottság 2006 és a Kossuth tér 2006 hetilap szerkesztőse

(Következő számunk 2009. január 8-án jelenik meg)

Áldott és Békés Karácsonyt kíván a Nemzeti Radikális Front hírportál:

www.nrfportal.extra.hu

Beszámoló a Magyar Földmentő Mozgalom alakuló üléséről

A hódmezővásárhelyi előadóteremben mintegy hatvan érdeklődő és a helyi televízió jelenlétében, az öt meghívott előadó ismertette a magyar nemzeti vagyon két legfontosabb alkotóeleme, a termőföld és a vízkészlet magyar kézben tartásának fontosságát, az erre leselkedő veszélyeket és e kincsek megtartásának lehetséges útjait, valamint a hazai mezőgazdaság súlyos helyzetét és felemelésének stratégiai elemeit.

Fricz Tamás politológus elmondta, hogyan hagyta a magyar társadalom idáig tevékenykedni a – ki tudja milyen megbízással érkezett – országromboló kormányzatot és milyen sors várhat ránk, ha tovább folytatják. Ismertette az országgyűlés feloszlátása, ill. a rendkívüli országgyűlési választások ügyében elindult két aláírásgyűjtési mozgalmat. Elmondása szerint, ötvenezer + 1 aláírás két hónapon belül történő összegyűjtése esetén az Országgyűlésnek szavaznia kell a kérdésekről. Mint mondotta, nem lesz kétséges a szavazás kimenetele, ha nem leszünk ott valamilyen Kossuth téren. (Az MNB 2006 jelenlévő képviselőinek egyike szót kérve közölte, hogy mi 820 napja ott vagyunk, és ott is leszünk minden este, amíg a valódi rendszerváltást ki nem harcoljuk. De sokkal több emberre van szükség. Nagy tapsot kaptunk.)

Tanka Endre egyetemi tanár, középkori földviszonyok kutatója (KDPN) hosszúra nyúlt előadásában a magyar mezőgazdaságot harapófogóba szorító körülményekről beszélt. A harapófogó egyik szára a globális pénzhatárolom azon igyekezete, hogy földjeinket megszerezve bérrabszolgává tegyen minket. A másik szára az emberi civilizáció felgyorsult és vissza már nem fordítható (ökológiai okokra visszavezethető) összeomlása. A harapófogóból menekülést nehezíti, hogy az összeomlás hirtelen következik be, de az ezt megelőző, csökkenő profitáltság miatt a tartalékok kimerülhetnek. Az összeomlást erősítik, és idegenek – a túlélésre alkalmas területekre történő – betelepülése kíséri majd. Mindezzel az Európai Unió is tisztában van, nem véletlen tehát, hogy a 10 millió gazdaságból, annak 45 %-át, 2020-ig fel kívánja számolni (természetesen az újonnan belépett országok területén) és helyükbe nagybirtokok kialakítását tervezi. A földönfutóvá tett, bádögvárosokba költözött, valaha földművelő emberek még olcsóbb munkaerőként szolgálhatnak, elsősorban a 15-ök országában. Ha erős nemzeti kormányunk lenne, talán képes volna arra, hogy kivezető útként a Szent Koronára mint alkotmányozó és a természeti kincsek egyedüli tulajdonosa jogcímrel rendelkező jogi személyre hivatkozással mentse meg földünket. Az uniós alapszerződés, ui. nem érinti a fennálló tulajdoni

rendet. A tulajdonos Szent Korona igazi képviselője, a nemzeti kormány nyilatkozhat úgy, hogy a termőföld funkciója nem a tőkeképzés, hanem a népesség eltartása. Ezáltal, az uniós közösségi joggal szemben (a föld, mint tőke szabadon adható-vehető) ki tudná kényszeríteni a mi érdekünk védelmét.

Borbély József polgármester a Tempo Párt elnöke röviden ismertette a parlamenti pártok vezetői, egyes tagjai, az államhatalmi szervek (és a Kossuth Holding Zrt.) ellen tett feljelentéseik lényegét, amely szerint az érintettek nem tettek eleget intézkedési és feljelentési kötelezettségüknek, amikor egyes felszámolási, ill. privatizációs folyamatokban – pl. a Kossuth Holding Zrt. működésével kapcsolatban – bűncselekmények jutottak tudomásukra. A „Polip-I, II, III.” névre keresztelt hálózat térképét a tanácskozáson résztvevők számára mellékelte (www.tempopart.hu).

Nagy Bálint egyetemi tanár szerint a magyar mezőgazdaság problémái csak teljes stratégiaváltással – a gazdaságos termelés földjeinken csak egy új feldolgozóipari vertikum felépítésével – oldható meg, aminek része a regionális termelés – regionális ellátás (tehát helyi piacok erősítése), és a gyógydiéta – élelmiszer gyártás, a gyógyvízkincs értékesítésével kapcsolatos.

Márai Géza egyetemi docens előadásában arról beszélt, milyen nagy hibát követünk el, ha a kormányzatot ostobának tartjuk. Az a helyzet, hogy ez egyáltalán nem igaz! Megbízóink mindent kiszámítottak, többségében, sajnos, jól. Néhány hibát azonban ejtettek, és ez a mi szerencsénk. Nem számoltak a civil tudatossággal, a vidéki Magyarország, valamint az önkormányzatok, helyi kisközösségek kitartásával. Előrevetítette a városmitos megszűnését, a tanyák, paraszti hagyományok felértékelődését, az élelmiszer- víz-önellátás elterjedését, a kisközösségek újjáalakulását.

A Mozgalmat támogatásáról biztosította a Jobbik Magyarország részéről Balczó András alelnök.

Néhány hozzászólásban a hallgatóság egyetértését fejezte ki az elhangzottakkal kapcsolatban. Mi, a MNB 2006 tagjai bejelentettük a Közvagyon Rész tulajdonosai PJT megalakulását, és röviden ismertettük céljait, valamint emlékeztettük a hallgatóságot arra, hogy tüntetőtársainkkal minden este ott állunk a Parlamentnél, és, ha kell, azon a februári napon együtt várhatjuk a parlamenti szavazás eredményét a Kossuth téren.

Vagyis, legyünk ott minél többen!

– Miklós

Válsághelyzet

Született egy írás egy esztendővel ezelőtt. Sötét jövőképpel rémisztgetett, de még annál is rosszabb következtet. Erdemes újraolvasni. Vajon mi, hatalom részéről szélsőségesnek nevezett hazafiak láttuk helyesen akkor Magyarország helyzetét, vagy a hazaáruló politikai elit?

Válsághelyzet.

Íródott 2007. decemberében.

...Magyarország jelenlegi válsághelyzetének alapvető oka az, hogy alkotmányos válsága immár kihát a gazdaság és a társadalom egészére. Visszatekintve az elmúlt 17 évre kijelenthetjük: a mai, önmagát politikai elitnek nevező, néhány tucat szerencselovag, kihasználva a kádár korszak lényegéből eredő általános apátiát, rátelepedett a társadalomra. Ez a szűk csoport először kihasználta az 1989-es hatalmváltást, és az 1949/XX törvényeknek nevezett sztálinista alkotmány kisebb korrekcióival betonozta magát a hatalomba. A nemzet bizalmát álnok módon kijátszva, hosszú időn keresztül el tudta hitetni egy erős, fejlődőképes állam illúzióját a lakossággal, ugyanakkor minden erejükkel igyekeztek tönkretenni az átalakulás előtt álló, ezért gyenge állami intézményrendszert. Ennek oka hogy ez a rendszer, közszolgálati mivoltánál fogva konkurenciát jelentett az állami megrendelésre pályázó, többnyire multinacionális cégeknek. Ennek következtében összeroppan a hadsereg, a rendvédelem, az egészségügy, az oktatás. A korrupcióval átszőtt határvédelem, nemzetbiztonság mind-mind – mára – hétköznapi hír, ugyanakkor különböző biztonsági cégeknek álcázott magán és párhadseregek hatalmas összegű szerződéseket kötnek a magyar állammal. (Pl. a magyar hadsereg elitalkulatának laktanyáit magáncégek őrzik!) Megállapíthatjuk: Magyarország tragédiája a mind politikai, mind gazdasági területen mindent átszövő hihetetlen méretű korrupció. A gyenge, s az ország valós problémáit kezelni képtelen un. elit tovább erőlteti a rabló privatizációt, amelynek példátlan mivoltát elég azzal az apró példával szemléltetni, miszerint a mai magyar állam mindössze 10 %-nyi (2008. december: 4%) vagyonával a világ legjobban kifosztott állama. Az itt élő egyre jobban ellehetetlenülő vállalkozókat, munkavállalókat, mezőgazdaságban érdekelteteket állami

szinten senki nem képviseli, ellenkezőleg, likvidálásra vannak ítélve. Viszont azokat a multinacionális cégeket, amelyek kenőpénzekkel, juttatásokkal, parasztolenciákkal hozták magukat kedvezőbb helyzetbe, a magyar közhatalmat bitorló magánhatalom minden erejével támogatja. Az emiatt fellépő társadalmi elégedetlenséget a legegyszerűbb, és legbrutálisabb módon verték/verik le. A lakosságot elszegényítették, majd amikor alapvető szükségleteik fedezése miatt kényszerűsügből kölcsönökhöz folyamodtak, hitelrabszolgává váltak. Miután az összes magyar adósság 2007. szeptemberére eléri a 203 milliárd dollárt (2008. december: 250 milliárd) ezért ma minden magyar lakosra 5 millió forint hital jut. (2008. december: 6,2 millió). Ma egy átlagos keresetű polgár egy évből 4 hónapot a felvett hitel kamatterhének törlesztésére fordít. Ezt a hihetetlen eladósítást a hazugsággal gerjesztették, hogy propagandagépezetük azt sulykolta: az ország előtt rövid távon jelentős gazdasági fellendülés áll. A heves ellenvéleményeket az idegen érdekeltiségű médiák segítségével csillapították, elhallgatták. Ezekkel párhuzamosan óriási energiával próbálták, próbálják meggátolni a civil társadalom kialakulását, vagyis a mára létkérdéssé váló civil ellenállást. A civil mozgalmak ereje ugyanis képes lenne kialakítani azt a társadalmi kontrollt, amely leértékelné a ma mindenható pártokráciát, és annak megjelenési formáját, az elitista pénzdiktatúrát. Ennek a civil társadalomnak első és legfontosabb lépése kell hogy legyen a történelmi magyar alkotmányon alapuló nemzeti alaptvény kiharcolása.

Rá kell kényszeríteni a diktatórikus módszerekkel kormányzó, hazugságokkal, megtévesztésekkel hatalomra került, idegen érdekeket szolgáló rendszert a meghátrálásra.

Fel kell építeni egy valós közhatalommal bíró, civil ellenőrzés alatt álló, választói akaratát hitelesen képviselő rendszert, mert ha nem lépünk fel kellő határozottsággal, akkor Trianon lényege megvalósul: Magyarország megszűnik létezni...

Ui. Sajnálom, hogy megint egy esztendőt elvesztegettünk. Elkeseredetten írom ezeket a sorokat, mert megint csak azt bizonyítottuk, látunk, jól látunk, de nem teszünk. Jövő ilyenkor azt szeretném leírni, hogy Magyarország újra virágzik. Mert megtettük azt amit követelt a haza.

Bajtársi üdvözléssel: Tatár József

A Közvagon Résztulajdonosai Polgári Jogi Társaság felhívása

Közel húsz évvel a szocialista uralom megszűnése után egy még rosszabb államforma kialakulásának vagyunk tanúi és elszenvedői.

Az elemzők által „demokratúrának” nevezett államberendezkedés minden képeletet felülmúlóan terjed szét és ver gyökeret Magyarország földjén, gazdaságán, de még az emberek (lassan alattvalók) tudatában is.

A Nemzet még megmaradt vagyonát kezelő, de fogalmazzunk így: áron alul elherdáló bizottsági tagok jóvoltából (is), a harmadik világbeli országok közé süllyedt magyar gazdaság felemelkedésében, gyarapodásában nem bízhatunk.

A még gyenge, és más ágazatokkal kapcsolatot nem, vagy kevéssé tartó szakszervezetek kezdeményezései messze elmaradnak a szükségéstől, hiszen már akár a tandíj bevezetésének hírére tiltakozások sorozatával kellett volna válaszolniuk.

Az államvezetés és annak holdudvara által, az elmúlt években folytatólagosan elkövetett, a nemzetgazdaságra nézve súlyos következményekkel járó, s a már nyilvánosságra került bűncselekmények úgyszintén a nemzet igazságérzetéből fakadó, jogos ellenállást kellett volna kiváltson.

A 2006. őszén, az állam erőszakszervezete által többször is megvert magyar nép eddig dobbentés és megfélemlítve vette tudomásul a regnáló hatalom országvesztő munkásságát. Ennek eredményeként könyvelhetjük el a „antiszemita kártyával” való játékát, amit mostanra a cigányokéval váltott fel. Utóbbi népréteg problémáit a sok éven át különféle elnevezésekkel meghirdetett kormány projektekkel, más szóval segélyekkel próbálták megoldani, amelyek negatív eredményei sorra mutatkoznak a társadalom számára. A mindig is meglévő bűnözés a tömeges elszegényedés folyamatában mára elviselhetetlen szintet ért el, és amely egyre durvább, mi több, életellenes cselekményekben ölt testet.

Úgy az olaszliszkai, és a kiskunlacházi, mint a hozzájuk nem hasonlítható, de a napjainkra sajnálatosan jellemző Zuschlag-féle büntettek egyértelműen a sokat emlegetett jéghegy csúcsát jelentik.

A magyar társadalom az utolsó perceit éli napjainkban, amikor a jogos követeléseiket megfogalmazó munkavállalók, és a pökhendi, megállapodást nem kereső munkaadók közötti, egyre inkább jellemző konfliktusokról, mára szörványos sztrájkokká fejlődött tiltakozásokról hallhatunk mindinkább.

A közös fellépés éppen ezért nem várthat magára.

A Civil Nemzeti Csúcscon szavakba öntött követeléseket nyomatékossítanunk kell akkor, amikor egyes néprétegek a többséggel szembeni provokatív fellépéseit, ezek kiöltőinek aknamunkáját kell elviselnünk.

Az „őszödi” beszéd utáni két esztendő történései világosan megmutatták minden, közügyek iránt érdeklődő számára, hogy „kuttyából nem lesz szalonna.”

Az az ország kifosztása a terveik szerint alakul, és az ellenvetéseket megfogalmazók szíréhangjait rendre elnyomja a szolgálalkúségból kiváló bizonyítvánnyal rendelkező média, amely figyelemelterelő információkkal, egyoldalú vélemény nyilvánítással, nem pedig tényszerű tájékoztatással a kormányzat háttérben végzett bűnös tevékenységét elfedi.

A kormányzati politikában, annak elégtelen eredményén túl nem hagyhatjuk figyelmen kívül a diplomáciában sorra elszenvedett vereségeket, amelyek egyik, és visszafordíthatatlan következménye a határainkon kívül élő magyarság erőszakos asszimilációja lehet.

Kijelentjük, hogy Magyarországon a közállapotok – a kormányzat ígéretei, meghirdetett ilyen-olyan programjai révén – nemhogy javultak, hanem folyamatosan romlottak/romlanak. Az államvezetés hozzá nem értését bizonyítja minden olyan intézkedésével, törvény előterjesztésével, amelyek elhagyásával kisebb kárt okozott volna akár a gazdasági életben, de felemlíthető az oktatás, a közlekedés, az egészségügy, és egyéb olyan terület is, amelyekben a tudatos pusztítás, lezüllesztés nyomai kitapinthatók.

Ennek talán legfrissebb bizonyítéka egyenesen a kormányfőtől származik, aki azt nyilatkozta, hogy „**az a jó kormányfő, aki az országot akarja szolgálni**” - és **bozzátette, „ugyan nincs egyetértés a kérdésben, de szükség lenne egy, a jelenleginél jobb sztrájk-törvényre, amely a mostaninál több garanciát, védelmet, biztonságot nyújt mindenkinek.”**

E cinikus, a nemzet akaratát, ellenvetéseit, ellenállását tudatosan figyelmen kívül hagyó, a jelenlegi elnyomó rendszer jogi- és rendőri védelmét mindenáron megerősítő, a csakis a hatalom megtartására koncentrááló kormányfői nyilatkozattal szemben arra kell késztesen minden, a magyar nemzet érdekében cselekedni akaró polgárt, hogy legyen részt egy, az egész országra kiterjedő, a kormány lemondását követelő általános sztrájkban!

Budapest, 2008. december 18.

*Közvagon Résztulajdonosai PJT;
Hojber József jezsuita szerzetes*

A Markhot Ferenc Kórház tovább él!

Csakazértis.

Hiába mondták ki megszűnését.

Hiába menesztették a HospInvest-tel szerződni nem akaró kórházi dolgozókat.

Mégis együtt karácsonyoztak.

A hatszáz állását veszített, egzisztenciálisan súlyos helyzetbe került, de mégis kitartó kórházvédő folytatja küzdelmét igazságáért. Mint vezetőiktől, dr. Pócs Alfréd és dr. Mánya Kristóftól hallottuk, heti rendszerességgel találkoznak, összejárnak. Most például egy hangulatos karácsonyi összejövetelt tartottak, amin több, mint négyszáz régi markhotos vett részt.

Igazuk van, együtt kell tartani a gárdát. Ma, amikor a HospInvest képtelen (az ideiglenesen markába került) egri kórházának kardiológiai osztályát működtetni, amikor a kórház más osztályai is csak vendégmunkásokkal üzemeltethetők és a betegforgalom az eredetinek alig harmada, reális a kórházvédők várakozása. Ez így nem mehet tovább! A kórház elvesztette súlyponti jellegét és csak egy ilyen, **következmények nélküli országban (Fricz Tamás)** lehetséges, hogy továbbra is az új „működtető” birtokában maradjon.

Nem honosított-diplomás osztályvezető van egyes osztályok élén.

Kérdezzük: hamarosan afrikai felcserek és kínai termézet”gyógyászok” is gyógyítanak majd ott? És a gyanús, a kiállító orvos adatait nem tartalmazó vények, amiket csak a HospInvest patikájában fogadnak el?

Hogyan fogja a harmadára csökkent betegszám után kapott OEP támogatásból és a vényekért – remélhetőleg – meg nem kapott gyógyszer-támogatásokból, az adósságokkal amúgy is teli HospInvest fenntartani kórházi hálózatát? És, persze, ami a legfontosabb, hogyan oldható meg a megye és Eger város odatarozó betegeinek ellátása?

Közismert, hogy az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat (ÁNTSZ) egyes vezetői a HospInvest bulijában benne vannak (az összefonódás egy jele az ÁNTSZ laboratóriumainak hospinvestes privatizációja is és az a „véletlen”, hogy a laboratórium a HospInvest székházzal egy épületben működik). Csakis ezért történhet, hogy a józan szakmai megfontolások és a jogi érvek ellenére a haverok (és a buliban nyilvánvalóan anyagilag is érdekelt megyei és szakmai vezetők) a HospInvest gőzhengere előtt minden ellenállást eltakarítanak. Csakis ezért történhet, hogy egy súlyponti kórház kardiológiai osztály nélkül is működik! Csakis ezért történhet, hogy

további négy osztály sem a súlypontoság követelményeinek megfelelő ágyszámmal dolgozhat. És, hogy a harmadára csökkent betegszám ellenére is többórás várakozásra kényszerülnek az ellátásra váró betegek.

Mindezen sötét tények ellenében megható és az egész ország számára példát mutató az az összefogás, amit a Markhot Ferenc Kórház száz dolgozója tanúsít. Róluk ma tudjuk, hogy ők valóban hivatásként élték meg munkájukat. Megható, hogy ma is összejárnak, lelkesítik egymást, nem hagyják, hogy a hazánkat elborítani kezdő depresszió megbontsa soraikat. Mi valóban csak felnézhetünk erre az összefogásra, és, ha ez lenne érvényes az országlakosokra (beleértve a ma használhatatlan parlamenti ellenzéket is), már régen nem ezeket a problémákat kellene boncolgatnunk, hanem hazánk építésének lázában égnénk.

Éljen tehát Eger, és kiáltunk éljont Dobó István méltó követőire!

Az árulókkal pedig „érdemeik” alapján le fogunk számolni.

Bujdosó, Te csak legyél bujdosó, de hamar!

– Miklós

M
N
B
2
0
0
6

Ügynök és/vagy ombudsman!?

Ékes Ilona – aki a megalázott bátrak szószólójaként lett közismert – lemondásra szólított fel a minap egy ombudsman. Ugyanezen illetőt – Bayer Zsolt – elmebetegnek vagy cinikus gazembernek titulálta, sajnos tévesen. Az embernek látszó hirdetőfelület csupán a pénzimperium jól fizetett szendvicsembere, s hű kiszolgálója azoknak, akik a „globális gazdáik parancsa szerint” hat millióra kívánják redukálni a magyarságot. Röviden tehát: *nem elmebeteg és nem cinikus gazember, hanem maga a gonosz megtestesülése, azaz ügynöke!*

A jövő nemzedékek országgyűlési biztosa (már az elnevezése cinikus) november 10-én a gödöllői egyetemen arról talált beszélni, hogy milyen gyötrelmes sorsuk van a nagycsaládos anyáknak, hiszen ő ismeri a nagycsaládos anyák lelki és fizikai problémáit, egészségügyi állapotukat. Talán még azt is gondolta, hogy ő maga is egy – a szülésekbe belerokkant – anyuka(!)

Ezen tévképzetek nem ritkák a világban, amióta a politikai színházadsi felkarolta a buzikat, és a divatot kíván gerjeszteni ebből az aberrációból azért, hogy a szülések száma folyamatosan csökkenjen.

A témához szorosan kapcsolódik az 1954-ben elfogadott ENSZ-konvenció, amely szerint: **„Az is elköveti a népiirtás bűncselekményét, aki szándékosan olyan létfeltételeket kényszerít egy embercsoportra (vagy nemzetre) amelyek következtében az egészben vagy részben fizikailag megsemmisül, s amelyeknek nyílt vagy rejtett célja a szülések megakadályozása...”**

A fenti konvenciót a magyar állam is ratifikálta, s így a jelenlegi politikai elit és annak minden képviselője folyamatosan követi el a népiirtás bűncselekményét.

A jövő nemzedékének országgyűlési biztosa nagy nyilvánosság előtt el is ismerte, sőt kifejezetten és nyíltan azt sugallta, hogy célja a szülések megakadályozása, lecsökkentése.

„Alexandra” Fülöp ugyanis, (aki Sándornak hívhatja magát) azt ecsetelte a Szent István egyetemen (hát hol riogassa a jövő édesanyáit másutt?), hogy a nő szervezete, aki hat gyereket szül a világra – pusztulásra van ítélve, és ne is csodálkozzon, ha korán meghal.

Az orvosok által megállapított tény, miszerint a szülő nő szervezete szinte megfetalodik az áldott állapot alatt, teljesen figyelmen kívül hagyta, s ez magáért beszél. Ez ugyanis a bolsevik propaganda egyik alaptétele: **Nem baj, hogy hazugság amit mondsz, csak hihetően mondd el!**

Az ombudsman azzal, hogy napokig nem cáfolta hitelt érdemlően az ellene jogosan felhozott vádat, nem kért bocsánatot, hanem lapított és alapot adott az újabb bírálatoknak, pedig erre is van a bolsevik propagandának szabálya:

Ha rajta fogtak egy hazugságon, akkor fejed meg egy még nagyobb, s az már nem lesz érdekes senkinek, mert az előző hazugság veszített az újszerűségéből!

A szándékosság és a népiirtás bizonyítékai.

1. Másról beszélt, mint amire felkérték, sőt amikor környezetvédelmi kérdéstről volt szó, nem válaszolt, vagy félrebeszél.

2. A globál-bolsevik rablóbanda tagjaként kínos is lett volna „a vizek megóvása a jövő nemzedékek számára” c. előadást megtartania, amikor a főnökei éppen most lendülnek neki, hogy elvegyék az ivó és termálfvizet a jövőtől, privatizálják a csókosoknak, hogy feléljék az árat és szegényítsék a magyarságot! Aki ennek a feladatnak megfelel, az jól kiképzett ügynök! (nem lehet más!)

3. A hatalom biztatására, nyíltan kimondta, hogy pszichológiai eszközökkel fog élni és támadni a nagycsaládosokat. E tett mögött a globálbolsi állnak, de ott rejlik a saját bolsevista indulata is.

Az ember – akinek közpénzekből fizetett hivatalánál fogva – a magyar jövőt kellene szolgálnia, nemcsak terjeszti nemzetrontó gondolatait, hanem a folyamatosan csökkenő nemzetünk fiataljait igyekszik lebeszélni a szülésről. Ilyet csak egy idegen (globál-bolsi) ügynök tehet!

Ha „Alexandra” Fülöp (aki Sándornak hívhatja magát) valamilyen kapcsolatban áll abortusz is végző magánklinikával, mondjuk rész-

tulajdonosa annak, akkor simán egy profitnövelő reklám lehet a célja, hiszen *a kormány az abortuszra szánt keretet csaknem százmillió forinttal emeli, tebát összességében 1,6 milliárd forintot lebet majd elkölteni a terhesség megszakításra a jövő évi költségvetésből.*

Vajon, honnan kapták az utasítást?

Suzan George-tól idézek:

„A globalizáció környezeti, szociális és egyéb katasztrófákba torkolthat, és ezért bosszútávon nem fenntartható.”

Felmerül a kérdés: mégis, hogyan tudnák a globalizáció nyertesei saját kényelmes jövőjüket biztosítani? Erre a kérdésre a válasz pedig szörnyű: cinikus és kegyetlen: „grandiózus népességsökkenítő terv”, amely nemcsak a már megszületettek sokaságának, hanem a megfogantak számára is a véget jelenti.”

Nos, ennek lehetünk tanúi az ombudsman kijelentéseiben. Nézzük tovább Suzan George érvelését: *„A jövő alakulását lényegében három tényező fogja a leginkább befolyásolni: a világ népességének növekedése, a fogyasztás mennyisége és minősége és azok a technológiák, amelyekkel a fogyasztási cikkek előállítják.”*

A fogyasztás a jövedelmektől függ, azt pedig a rabló-kapitalisták nem fogják jelentősen emelni. A technológiák továbbra sem környezetbarátok. Változás pedig – a profitédek miatt – egyelőre nem várható. A világ népessége közel 6 milliárd. Ha semmi nem változik, akkor ez az érték 2008-ban 7 milliárd, 2020-ban pedig 8 milliárd lesz. Ráadásul a lakosság növekedése a szegény országokban gyorsabb, mivel alacsonyabb az átlagéletkor, és azokban a gyermek nagyobb érték, hiszen dolgozni tud és eltarthatja a családot. A gazdag országokban viszont egyre jobban figyelembe veszik az emberek a gyermeknevelés nagyon is költséges voltát.

Általánossá és elfogadhatóvá kell tenni a következő alapelvet: minél kevesebb embernek kell osztoznia a gazdagságon, annál több marad a nyerteseknek.

Ezen alapelv következetes végrehajtásától várható csupán, hogy a liberális gazdasági rendszer – amelynek nem a munkahelyteremtés, hanem a profittermelés a célja – fennmaradjon. A profit – mint cél – ugyanis egyet jelent azzal, hogy nő a globalizáció hasznából kirekesztettek, a szegények, a munkanélküliek száma. Ezek az emberek megélhetést követelnek, ami óriási terhet rak a társadalomra. A javak megosztása idegen a liberális rendtől, annak megszűnését jelentené. Mivel azonban a liberális rendnek fenn kell(?) maradnia, ezért csak egy (végső?) megoldást javasolhatunk: a lakosság létszámát kell csökkenteni.

Tehát, honnan kapta az utasítást Fülöp (Alexandra) Sándor?

Erre már Bayer Zsolt is tudja a választ:

„Őn a válasz arra az örök teológiai kérdésre, hogy létezik-e ördög egyáltalán? S őn, és a magukfajta bizonyíték Julien Benda híres és szeniális tételére, miszerint Az emberiség cselekedni ugyan a rosszat cselekedte, de méltányolni a jót méltányolta. Aztán megtörtént az irástudók árulása, és attól fogva az emberiség elveszítette ezt a morális kiskaput is. Mert attól fogva ideológiát fabrikált a maga ocsmány bűneiből.”

Ha pedig így van, akkor ez már egy nagyon beszédes bizonyíték arra, hogy itt nem indirekt, hanem nagyon is direkt népiirtás folyik. Lassan – két év elteltével – már kimondhatjuk e szavakat, de tenni ellene még nem tettünk eleget, mert akkor a népiirtók és lakóik még mindig itt vannak.

Adjunk a részükre újabb jelzést, hogy lehet készíteni a kofert!...

Kit engedünk el és kit zárunk? – azt végre döntsük el mi!

Fülöpöt javasolom zárolni!

– dr. Bene Gábor

(Elhangzott 2008. december 5-én, a „jövő nemzedékek országgyűlési biztosa” munkahelyénél, Budapesten)